

udhule værdien af indkomst og løn i Danmark. Det er jo, hvad det handler om. Og det er jo en politik, som man brugte i 1970'erne, og det førte jo til stor arbejdsløshed og forringelse af dansk økonomi. Det blev opgivet i 1982, og skiftende regeringer har siden da stået vagt om at bevare kronens værdi. Og så kommer repræsentanten for – af alle partier – Dansk Folkeparti og vil argumentere for, at vi skal bevare muligheden for at forringe kronens værdi. Altså, jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at vi er nogle, der for lang tid siden har opgivet at ville bruge det instrument, der hedder at forringe kronens værdi, at devaluere, og derfor er det at gøre som hr. Morten Messerschmidt argumenterer for, altså at vi skal bevare det instrument i værktøjskassen, jo i virkeligheden at bede os om at betale en pris for at bevare et instrument, som vi aldrig kunne drømme om at bruge. Det er en rigtig dårlig varetægelse af grundlæggende danske interesser, og det skal man høre fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:05

Så har hr. Morten Messerschmidt også kørt meget rundt i alt det her med renterne, og hr. Morten Messerschmidt har i dag flere gange sagt: I kan jo se, at der i de sidste 7-8 år har været perioder, hvor renten i Danmark i virkeligheden har ligget under renten i euroområdet. Det, hr. Morten Messerschmidt har sagt, er faktisk ikke rigtigt. I hvert fald gælder det ikke generelt. Det er sådan, at når det gælder det, der hedder den korte rente, den pengepolitiske rente, så har den uden undtagelse i hele perioden ligget højere i Danmark end i euroområdet. Det er den præmie, vi betaler for at stå uden for euroen.

Når det gælder den lange rente, altså renten på langfristede obligationer, er det rigtigt, at rentespændet i forhold til euroområdet har været meget, meget lille. Hr. Morten Messerschmidt har også ret i, at der har været enkelte, jeg vil sige uger, hvor renten i Danmark måske oven i købet har været lavere, end den har været i euroområdet, men hvis vi tager gennemsnittet siden 1999, er det sådan, at renten i Danmark, også den lange, har ligget over renten i euroområdet. Men det er ikke det, der er det interessante. Det interessante er, at når der bliver økonomisk krise og finansiell uro, så stiger rentespændet, og det vil jo sige, at det lige præcis er i en situation, hvor der er en økonomisk risiko, at prisen bliver høj og dermed risikerer at forstærke krisen.

Jeg ved, at Dansk Folkeparti lægger meget vægt på ordet tryghed. Jeg brugte det mange

gange i min åbningstale, og det blev værdsat og prist fra Dansk Folkepartis side. Man må da sige, at hvis man skal tale om tryghed her, vil den være lig med at være med i euroen. For når man står udenfor, er der den utryghed, at når der bliver økonomisk uro, vokser rentespændet dramatisk, som vi netop har set i de seneste uger.

Man kan sige, at når rentespændet under normale forhold er så lille som det, hr. Morten Messerschmidt flere gange i dag har påpeget, skyldes det jo, heldigvis må man sige, at kapitalmarkedet – og det siger jeg med al respekt for hr. Morten Messerschmidt, hvis saglige indsigt jeg i høj grad anerkender – ikke lytter alt for meget til, hvad hr. Morten Messerschmidt siger. Det skal vi være lykkelige for. For hvis kapitalmarkedet troede på realiseringen af hr. Morten Messerschmidts ønske om at genindføre muligheden for at nedskrive kronens værdi, ville risikopræmien for at stå uden for euroen jo vokse dramatisk, i forhold til hvad den er i dag. Så med al respekt for hr. Morten Messerschmidt må man sige, at det rigtignok er godt, at kapitalmarkedet ikke har den helt store tiltro til, at hr. Morten Messerschmidt kommer igennem med sit synspunkt. For så ville det blive rigtig dyrt for danskerne i form af en højere rentepremie.

Endelig har hr. Morten Messerschmidt og også andre repræsentanter for Dansk Folkeparti i dag forsøgt at give udtryk for, at det at gå med i euroen i virkeligheden er lig en afskaffelse af den danske nationalstat. Jeg tror, vi er helt oppe i det luftlag. Der vil jeg gerne sige, at det her i al sin enkelthed handler om, at Danmark har besluttet at føre fastkurspolitik ved at binde kronen til euroen. Det er ikke at afskaffe den danske nationalstat. Det ville det heller ikke være, hvis vi gik med i euroen. Men det, vi har gjort, er at beslutte en fastkurspolitik, fordi fastkurspolitik er til gavn for Danmark.

Hvad består vores selvstændighed så i? Jo, i fredelige tider følger Nationalbanken bare Den Europæiske Centralbanks rentepolitik. Går renten op i centralbanken, så går den op i Danmark. Går renten ned, så går ned i Danmark. Det er der jo ikke meget selvstændighed i. Vi følger bare det. I urolige tider kan Danmarks Nationalbank være tvunget til at sætte renten højere op, end den er i euroområdet. Det er der heller ikke meget selvstændighed i. For det er fremtvunget af, at vi ønsker at holde kronen fast. Så det, vi har opgivet, er ikke dansk national selvstændighed. Det, vi har opgivet, er troen på, at man kan nå noget som helst godt ved at forringe kronens